

Tiistai 20. marraskuuta 2012

14. toteaa, että taidemarkkinoita koskevien tutkimusten ja tilastotietojen perusteella ei näytä siltä, että oikeus jälleenmyyntikorvaukseen vaikuttaisi kielteisesti taidemarkkinoiden sijaintiin tai kokonaisliikevaihtoon;
15. palauttaa mieliin, että direktiivi saatettiin kokonaisuudessaan osaksi kansallista lainsäädäntöä kaikissa jäsenvaltioissa vasta 1. tammikuuta 2012, vaikka oikeus jälleenmyyntikorvaukseen on tunnustettu monissa jäsenvaltioissa jo vuosikymmeniä sitten;
16. painottaa, että on tuettava aktiivisesti paikallisia taiteilijoita, myös kaikkein nuorimpia taiteilijoita;
17. katsoo, että on ennen aikaista arvioida direktiiviä uudelleen jo vuonna 2014, kuten komissio on esittänyt, ja ehdottaa, että arviointi toteutetaan vuonna 2015 (neljä vuotta vuoden 2011 joulukuussa toteutetun arvioinnin jälkeen);
18. kehottaa komissiota arvioimaan seuraavassa arviointikertomuksessaan uudelleen, ovatko direktiivissä esitetyt korvausosuudet, vähimmäishinnat ja jälleenmyyntikorvaukseen oikeutetut ryhmät asianmukaisia;
19. kehottaa komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä sidosryhmien kanssa vahvistaakseen Euroopan taidemarkkinoiden asemaa ja ratkaistakseen joitakin ongelmia, jotka koskevat esimerkiksi kerrannaisvaikutusta sekä pienten ja erikoistuneiden huutokauppaliikkeiden ja taidekauppiaiden kohtaamia hallinnollisia ongelmia;
20. pitää myönteisinä kolmansien maiden aloitteita jälleenmyyntikorvausta koskevan oikeuden käyttöönottamiseksi ja kehottaa komissiota jatkamaan ponnistelujaan monenvälisillä foorumeilla Euroopan taidemarkkinoiden kansainvälisen aseman lujittamiseksi;

o

o o

21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P7_TA(2012)0426

Kortti-, verkko- ja mobiilimaksut

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. marraskuuta 2012 yhdenynteistä eurooppalaisista markkinoista kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille (2012/2040(INI))

(2015/C 419/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 26 ja 114 artiklan,
- ottaa huomioon 11. tammikuuta 2012 annetun komission tiedonannon yhdenynteistä eurooppalaisista markkinoista kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille (COM(2011)0941, jäljempänä ”vihreä kirja”),
- ottaa huomioon 11. tammikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Yhtenäinen kehys luottamuksen rakentamiseksi digitaalisilla sisämarkkinoilla sähköistä kaupankäyntiä ja verkkopalveluja varten” (COM(2011)0942),
- ottaa huomioon komission vihreästä kirjasta 11. tammikuuta 2012–11. huhtikuuta 2012 järjestämän julkisen kuulemisen,
- ottaa huomioon komission kortti-, verkko- ja mobiilimaksuista 4. toukokuuta 2012 järjestämän konferenssin,

Tiistai 20. marraskuuta 2012

- ottaa huomioon euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta 14. maaliskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 260/2012 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan kilpailuviranomaisten verkoston pankkitoimintaa ja maksuja käsittelevän työryhmän maaliskuussa 2012 laatiman tiedotteen kilpailusääntöjen soveltamisesta maksualalla ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin huhtikuussa 2012 antamat suositukset verkkomaksujen turvallisuudesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun 11. huhtikuuta 2012 antaman vastauksen komission julkiseen kuulemiseen, jossa käsiteltiin vihreää kirjaa yhdyntyneistä eurooppalaisista markkinoista kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 22. toukokuuta 2012 antaman vihreää kirjaa koskevan työasiakirjan (INT/634),
- ottaa huomioon komission 24. heinäkuuta 2002 tekemän päätöksen EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä asiassa COMP/29.373 – Visa International ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission 19. joulukuuta 2007 tekemän päätöksen EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä asioissa COMP/34.579 – MasterCard, COMP/36.518 – EuroCommerce ja COMP/38.580 – Yrityskortit ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon unionin yleisen tuomioistuimen 24. toukokuuta 2012 antaman tuomion asiassa MasterCard ym. vastaan komissio ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon (A7-0304/2012),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan kortti-, verkko- ja mobiilimaksujen markkinat ovat tällä hetkellä vielä hajallaan kansallisten rajojen mukaan ja että markkinoilla on vain muutamia suuria toimijoita, jotka kykenevät saamaan kauppiaiden hyväksynnän ja toimimaan yli rajojen;
- B. ottaa huomioon, että kahden Euroopan ulkopuolisen korttimaksupalvelujen tarjoajan hallitseva markkina-asema saattaa johtaa sekä kuluttajien että kauppiaiden kannalta kohtuuttomiin ja perustelemattomiin kuluihin, joita pankit (ns. liikkeellelaskevat ja vastaanottavat pankit) käyttävät hyväkseen tässä tilanteessa, kuten komissio vihreässä kirjassa toteaa;
- C. ottaa huomioon, että kortti-, verkko- ja mobiilimaksujen kehittäminen ja laajempi käyttö voisi myös auttaa lisäämään ja monipuolistamaan sähköistä kaupankäyntiä Euroopassa;
- D. ottaa huomioon, että verkko- ja mobiilimaksujen osuus ja monipuolisuus kasvavat jatkuvasti Euroopassa ja koko maailmassa;
- E. ottaa huomioon, että teknisen edistyksen myötä korttimaksujärjestelmät saatetaan korvata muilla sähköisillä maksutavoilla ja mobiilimaksuilla;

⁽¹⁾ EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/competition/sectors/financial_services/information_paper_payments_en.pdf

⁽³⁾ <http://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/recommendationsforthesecurityofinternetpaymentsen.pdf>

⁽⁴⁾ http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Comments/2012/12-04-11_Mobile_Payments_EN.pdf

⁽⁵⁾ EYVL L 318, 22.11.2002, s. 17.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/34579/34579_1889_2.pdf; tiivistelmä päätöksestä EUVL C 264, 6.11.2009, s. 8

⁽⁷⁾ Asia T-111/08, MasterCard ym. vastaan komissio, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

Tiistai 20. marraskuuta 2012

- F. ottaa huomioon, että vihreässä kirjassa ei tarkastella käteis- ja shekkimaksujen kustannuksia ja yhteiskunnallisia vaikutuksia verrattuna kortti-, verkko- ja mobiilimaksujen kustannuksiin, joten käteis- ja shekkimaksujen taloudellisten kustannusten ja hyvinvointikustannusten sekä yhteiskunnallisten hyötyjen vertaileva analysointi ei ole mahdollista;
- G. ottaa huomioon, että korttimaksujen nykyinen liiketoimintamalli mahdollistaa kohtuuttomat toimituspalkkiot, jotka näyttäisivät joskus ylittävän järjestelmän rahoittamisen todelliset kustannukset ja muodostavat merkittävän esteen maksumarckkinoiden kilpailulle;
- H. ottaa huomioon, että rajat ylittävä korttitapahtumien vastaanotto on tällä hetkellä mahdollista vain rajalliselle määrälle toimijoita ja että järjestelyllä voitaisiin lisätä kauppiaiden valinnanvaraa ja siten lisätä kilpailua ja vähentää kuluttajille aiheutuvia kustannuksia;
- I. ottaa huomioon, että maksukorttien käytöstä johtuvat lisämaksut eivät ole sallittuja joissakin jäsenvaltioissa mutta laajasti käytössä toisissa jäsenvaltioissa, ja ottaa huomioon, että liialliset lisämaksut ovat olleet haitaksi kuluttajille, koska maksupalvelun tarjoajat eivät usein tarjoa lisämaksullisille maksuille vaihtoehtoisia menetelmiä;
- J. ottaa huomioon, että yhtenäistä eurooppalaista maksualuetta (SEPA) koskevan kehyksen mukaan asiakkaiden on voitava käyttää yleiskortteja euromääräisten maksujen suorittamiseen ja käteisen nostamiseen SEPA-alueella yhtä helposti ja vaivattomasti kuin kotimaassaan; ottaa huomioon, että kortin tai korttien käyttämisessä ei saisi olla eroa, tapahtuipa se kotimaassa tai muualla SEPA-alueella; ottaa huomioon, että enää ei saisi olla olemassa ainoastaan yhteen maahan tarkoitettuja yleiskorttijärjestelmiä eikä korttijärjestelmiä, jotka on suunniteltu yksinomaan rajojen yli tapahtuvaan käyttöön SEPA-alueella;
- K. ottaa huomioon, että onnistunut siirtyminen SEPA-järjestelmään antanee vauhtia Euroopan laajuisten innovatiivisten maksutapojen kehittämiselle;

Erilaiset maksutavat

1. antaa komissiolle tunnustusta sen esittämästä vihreästä kirjasta, pitää siinä esitettyjä näkemyksiä ja kysymyksiä erittäin tärkeinä ja yhtyy täysin siinä lueteltuihin tavoitteisiin, joita ovat kilpailun, valinnan, innovaatioiden ja maksuturvallisuuden sekä asiakkaiden luottamuksen lisääminen;
2. yhtyy komission näkemykseen, jonka mukaan neljän osapuolen pankkikorttijärjestelmissä on eroteltava kolmet erilaiset tuotemarkkinat – ensinnäkin markkinat, joilla eri maksukorttijärjestelmät kilpailevat rahoituslaitosten saamisesta liikkeellelaskeviksi tai vastaanottaviksi asiakkaiksi, sitten ensimmäiset jälkimarkkinat, joilla liikkeellelaskevat pankit kilpailevat pankkikortin haltijoista ("liikkeellelaskumarkkinat"), ja lopuksi jälkimarkkinat, jossa vastaanottavat pankit kilpailevat kauppiaista ("vastaanottavat markkinat") – ja katsoo, että vapaata kilpailua olisi tehostettava kaikilla markkinoilla;
3. pitää tärkeänä markkinapohjaista itsesääntelyä yhdessä kaikkien sidosryhmien kanssa, mutta ymmärtää, että itsesääntelyllä ei eturistiriitojen vuoksi ehkä saavuteta toivottuja tuloksia hyväksyttävässä aikataulussa; odottaa komissiolta tarvittavia lainsäädäntöehdotuksia, joiden avulla voidaan saada aikaan todellinen yhtenäinen euromaksualue kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille, ja pitää tässä yhteydessä tärkeänä maksupalveludirektiivin tulevaa uudelleentarkastelua;
4. korostaa, että kortti-, verkko- ja mobiilimaksujen yhtenäisestä euromaksualueesta tarvitaan selkeä ja kattava näkemys ja että suunnitelmia ja aikatauluja tarvitaan saavuttamaan perustavoite, joka on erojen poistaminen rajojen yli ja kotimaassa suoritettavilta maksuilta;
5. korostaa, että on pyrittävä reaaliaikaiseen maksu- ja selvitysjärjestelmään, joka on jo teknisesti toteuttamiskelpoinen ja jo käytössä tiettyjen maksujen kohdalla; painottaa, että reaaliaikaiseen talouteen siirtymisen olisi oltava tärkeänä tavoitteena kaikkialla SEPA-alueella ja että reaaliaikaisen pankkien välisen järjestelmän olisi oltava SEPA-alueen laajuinen;
6. katsoo siksi, että kaikki kansalliset kortti-, verkko- ja mobiilimaksujärjestelmät olisi liitettävä Euroopan laajuiseen SEPA-yhteensopivaan järjestelmään tai muututtava sellaiseksi, jotta kaikki kortti- verkko- ja mobiilimaksut hyväksyttäisiin kaikkialla SEPA-alueella, ja että komission olisi ehdotettava tarvittavaa siirtymäkautta;

Tiistai 20. marraskuuta 2012

7. toteaa, että kaikkien maksupäätteiden olisi pystyttävä hyväksymään kaikki kortit ja täytettävä yhteentoimivuusvaatimukset ja että siten olisi poistettava kaikki maksupäätteiden toimintaa ja sertifiointia koskevien vaatimusten eroavaisuuksista aiheutuvat tekniset esteet, koska yhteiset normit, säännöt ja standardoidut pääteohjelmit lisäisivät kilpailua;
8. toteaa, että itsesääntelyyn perustuva lähestymistapa ei ole riittävä yhtenäisellä euromaksualueella; kehottaa komissiota ryhtymään lainsäädäntötoimiin maksujen turvallisuuden, oikeudenmukaisen kilpailun, taloudellisen osallistamisen, henkilötietojen suojelun ja avoimuuden varmistamiseksi kuluttajien kannalta;
9. kehottaa komissiota uudistamaan SEPAn hallintoa, jotta päätöksentekoprosessi olisi demokraattinen, avoin ja yleisen edun mukainen; toteaa, että tämä edellyttää komissiolta ja Euroopan keskuspankilta (EKP) aktiivisempaa ja johtavampaa roolia SEPAn hallinnassa sekä kaikkien sidosryhmien tasapuolista edustusta kaikessa SEPAn päätöksenteko- ja toimeenpanoelimissä, millä taataan loppukäyttäjien riittävä osallistuminen;
10. ilmaisee huolensa verkko- ja mobiilimaksu markkinoiden tarpeettoman tiukasta sääntelystä tässä vaiheessa, koska nämä maksutavat kehittyvät edelleen; katsoo, että tämän alan sääntelyä koskevilla aloitteilla on vaarana painottua liikaa olemassa oleviin maksuvälineisiin, mikä saattaa haitata innovointia ja vääristää markkinoita ennen niiden kehittymistä; pyytää komissiota omaksumaan tulevassa ehdotuksessaan asianmukaisen lähestymistavan kaikkiin uusiin verkko- ja mobiilimaksutapoihin, millä varmistettaisiin kuluttajansuojan korkea taso erityisesti heikommassa asemassa olevien kuluttajien tapauksessa;
11. korostaa, että vaikka sähköiset maksut ovat yhä tärkeämmässä roolissa Euroopassa ja maailmassa, täysimääräisesti ja tehokkaasti yhdennettyjen, kilpailukykyisten, innovatiivisten, turvallisten, avointen ja kuluttajaystävällisten eurooppalaisten digitaalisten sisämarkkinoiden toiminnalle on näiden maksutapojen osalta edelleen vakavia esteitä;
12. korostaa, että näinä kriisiaikoina on olennaisen tärkeää toteuttaa toimia, joilla tuetaan talouskasvua, työpaikkojen luomista sekä kulutuksen elpymistä, ja että vaikka digitaaliset markkinat tarjoavat hyvän tilaisuuden näiden tavoitteiden saavuttamiselle, EU:n on sitä varten pystyttävä luomaan täydelliset digitaaliset sisämarkkinat; katsoo, että on yhtäältä tärkeää poistaa olemassa olevat esteet ja toisaalta lisätä kuluttajien luottamusta; uskoo tässä yhteydessä, että kortti- verkko- ja mobiilimaksujen alalla neutraalien ja turvallisten EU:n sisämarkkinoiden luominen, joka mahdollistaisi vapaan kilpailun ja innovoinnin, on olennaisen tärkeää todellisten digitaalisten sisämarkkinoiden luomisessa ja voisi myötävaikuttaa merkittävästi kuluttajien luottamuksen lisääntymiseen;
13. toteaa, että avointen, turvallisten ja tehokkaiden maksujärjestelmien kehittäminen Euroopan digitaalisilla markkinoilla on keskeinen edellytys todellisen digitaalitalouden turvaamiselle ja rajatylittävän sähköisen kaupankäynnin helpottamiselle;
14. korostaa, että turvalliset, luotettavat ja avoimet sähköisiä maksuja koskevat eurooppalaiset puitteet ovat välttämättömät digitaalisten sisämarkkinoiden käynnistämiseksi; pitää tärkeänä tiedotuskampanjoita, joilla lisätään kuluttajien tietoisuutta markkinoilla saatavilla olevista vaihtoehtoista sekä turvallisten sähköisten maksujen ehdoista ja vaatimuksista, ja katsoo, että tällaisia kampanjoita olisi toteutettava unionin tasolla, jotta voidaan myös hälventää näitä maksutapoja koskevat, usein perusteettomat pelot; katsoo, että tässä suhteessa kuluttajaystävälliset yhteyspisteet lisäisivät luottamusta etämaksuja kohtaan;
15. korostaa, että tässä yhteydessä olisi ryhdyttävä torjumaan syrjintää, jota eurooppalaiset kuluttajat usein kohtaavat, kun heidän internetin kautta rajat ylittävästi suorittamansa maksut hylätään sen perusteella, mistä ne ovat lähtöisin;
16. pitää valitettavana, että nykytilanteessa useimmat maksuihin liittyvät kustannukset ovat näkymättömiä, ja toteaa, että kalliista maksutavoista joutuvat maksamaan myös henkilöt, jotka eivät käytä niitä; muistuttaa, että kaikkiin maksutapoihin liittyy kustannuksia; pyytää siksi komissiota tarkastelemaan tulevaisuudessa myös käteis- ja shekkimaksujen kustannuksia, ominaispiirteitä ja yhteiskunnallisia vaikutuksia kaikkien markkinatoimijoiden kannalta muihin maksutapoihin verrattuna; palauttaa mielin, että kaikilla eurooppalaisilla olisi oltava mahdollisuus käyttää peruspankkipalveluja; korostaa, että yhteisiin teknisiin standardeihin tähtäävissä toimissa on otettava huomioon Euroopassa tällä hetkellä voimassa olevien standardien merkitys, tehokkuus ja riittävyys;

Tiistai 20. marraskuuta 2012

Standardointi ja yhteentoimivuus

17. katsoo, että yhteisten teknisten standardien avoimella jatkokehityksellä voitaisiin paitsi parantaa Euroopan talouden kilpailukykyä ja sisämarkkinoiden toimintaa niin myös edistää yhteentoimivuutta ja saada yhteisten turvallisuusstandardien muodossa aikaan myös turvallisuuteen liittyviä etuja, joista hyötyisivät niin kuluttajat kuin kauppiatkin;

18. toteaa, että verkko- ja mobiilimaksujen tapauksessa useimpien standardien olisi oltava samoja kuin nykyisissä SEPA-maksuissa mutta uusia standardeja tarvitaan asiakkaiden turvallisuutta ja tunnistusta varten sekä pankkien välisen reaaliaikaisen verkkojärjestelmän vuoksi; painottaa, että uusien standardien kehittäminen ei riitä, sillä koordinoitu täytäntöönpano on vähintään yhtä tärkeää;

19. korostaa, että standardointi ei saisi luoda esteitä kilpailulle ja innovoinnille, vaan sillä olisi poistettava esteitä, jotta kaikille osapuolille taattaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset; suosittelee siksi, että standardien on oltava avoimia, jotta mahdollistetaan innovointi ja kilpailu markkinoilla, koska yhden tai suljetun standardin myöntämisellä rajoitettaisiin markkinoiden kehitystä ja innovointia, asetettaisiin suhteettomia rajoituksia ja jätettäisiin käyttämättä kilpailua edistävien yhtenäisten toimintaedellytysten mahdollisuus; panee kuitenkin merkille komission kartellitutkimuksen, joka koski Euroopan maksuneuvoston (EPC) verkkomaksuihin (sähköisiin maksuihin) liittyvää standardointiprosessia;

20. toteaa, että pohjimmiltaan kaikki maksutapahtumat sisältävät samantyyppistä tietoa, ja korostaa, että maksujen välittämiseen tarvittavan tiedonsiirron olisi oltava turvallista siten, että mahdollistetaan koko maksutapahtuman reaaliaikainen prosessointi alusta loppuun; ymmärtää samaa sanomamuotoa käyttävien järjestelmien edut ja muistuttaa, että ilmeisin vaihtoehto on tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin käytetty järjestelmä sellaisena kuin se on määritelty SEPAn päättymispäiviä koskevan asetuksen liitteessä (ts. ISO XML 20022); suosittelee, että samaa sanomamuotoa olisi käytettävä kaikessa asiaankuuluvassa tiedonsiirrossa maksupäätteen ja asiakkaan välillä;

21. tähdentää, että koska verkko- ja mobiilimaksujen markkinat kasvavat nopeasti mutta ovat vielä kehittymättömiä, pakollisten standardien määrääminen näille Euroopan digitaalisten sisämarkkinoiden kannalta keskeisille aloille saattaisi aiheuttaa kielteisiä vaikutuksia innovoinnille, kilpailulle ja markkinoiden kasvulle;

22. huomauttaa, että vihreästä kirjasta järjestettyä julkista kuulemistä koskevassa lausunnossa komissio toteaa, että kehitettyjen standardien täytäntöönpano on usein erittäin haasteellista; kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta täytäntöönpanon valvontamekanismeihin, kuten siirtymäkauden päättymishetken määrittämiseen;

23. toteaa, että muiden kuin asiakkaan omaan pankki- ja korttijärjestelmään kuuluvien pankkiautomaattien käyttömaksut ovat monessa jäsenvaltiossa liian korkeita, ja ne olisi saatettava kustannusperustaisemmalle tasolle kaikkialla SEPA-alueella;

24. painottaa, että standardointia ja yhteentoimivuutta koskevilla vaatimuksilla olisi pyrittävä vahvistamaan Euroopan maksujärjestelmien kilpailukykyä, avoimuutta, innovatiivisuutta, maksujen turvallisuutta ja tehokkuutta käyttäjien ja muiden sidosryhmien kannalta; korostaa, että standardointivaatimuksilla ei saisi asettaa esteitä poikkeamalla aiheettomasti maailmanlaajuisien markkinoiden vaatimuksista; katsoo lisäksi, että yhteisistä standardeista olisi pääasiassa sovittava myös maailmanlaajuisesti ja yhteistyössä EU:n tärkeimpien talouskumppaneiden kanssa;

25. kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisia tapoja edistää uusien tulokkaiden pääsyä korttimarkkinoille esimerkiksi harkitsemalla mahdollisuutta kaikkien transaktioiden yhteiseen maksuinfrastruktuuriin kortin tarjoajasta riippumatta;

26. toteaa, että maksuinfrastruktuurien erottaminen maksujärjestelmistä saattaisi lisätä kilpailua, kun tekniset rajoitukset eivät sulkisi pois pieniä toimijoita; korostaa, että maksupalvelun tarjoajien olisi voitava vapaasti valita haluamansa vastaanottavien ja liikkeellelaskevien palvelujen yhdistelmä markkinoilla tarjolla olevista maksujärjestelmistä ja että maksuinfrastruktuurien olisi käsiteltävä rinnakkaisten maksujärjestelmien toisiaan vastaavat maksutapahtumat neutraalisti;

27. korostaa, että tällaisten toimien yhteydessä on aina taattava vapaa ja oikeudenmukainen kilpailu sekä vapaa markkinoilletulo ja -pääsy siten, että otetaan huomioon tulevat teknologiset innovaatiot tällä sektorilla, jotta järjestelmä voi mukautua tulevaan kehitykseen niin, että johdonmukaisesti edistetään innovointia ja kilpailukykyä ja mahdollistetaan ne;

Tiistai 20. marraskuuta 2012

Hallinto

28. pyytää komissiolta SEPAn hallinnon parantamista koskevaa ehdotusta, joka kattaa organisaatorakenteen, jossa maksupalvelujen ja täytettävien vaatimusten keskeisiä ominaisuuksia kehitetään siten, että mahdollistetaan teknisten standardien ja turvallisuusstandardien kehittäminen erikseen kyseisen lainsäädännön täytäntöönpanon tukemiseksi; vaatii kaikille sidosryhmille tasapainoisempaa edustusta maksujärjestelmien yhteisten teknisten ja turvallisuutta koskevien standardien kehittämisessä; kehottaa komissiota vastaamaan Euroopan parlamentin aiempiin pyyntöihin SEPAn hallinnon uudistamisesta, jolla varmistettaisiin maksupalvelujen käyttäjien parempi edustus päätöksenteko- ja standardinmääritysprosessissa; panee merkille, että näitä osapuolia ovat – ei välttämättä yksinomaan – EPC, kuluttajajärjestöt, kauppojen järjestöt ja suuret vähittäismyöntiketjut, Euroopan pankkiviranomainen (EPV), komissio, eri alojen asiantuntijat, pankkien ulkopuoliset maksupalvelujen tarjoajat, mobiili-, verkko- ja korttimaksupalvelukaupat sekä matkapuhelinoperaattorit; kehottaa näitä sidosryhmiä mukauttamaan työnsä uuteen hallintorakenteeseen, jossa SEPA-neuvostolla on tehtävä; katsoo, että SEPA-neuvoston apuna olisi oltava erilaisia teknisiä komiteoita tai vakituisia työryhmiä, jotka käsittelevät e-maksua, m-maksua, kortteja, käteistä rahaa ja muita standardointikysymyksiä, sekä tilapäisiä työryhmiä; muistuttaa, että komissio sitoutui asetuksesta (EU) N:o 260/2012 antamassaan SEPAn hallintaa koskevassa julkilausumassa esittämään ehdotuksen ennen vuoden 2012 loppua; kehottaa eurooppalaisia standardointilaitoksia, kuten Euroopan standardointikomiteaa (Comité Européen de Normalisation, CEN) tai Euroopan telealan standardointilaitosta (European Telecommunications Standards Institute, ETSI) osallistumaan aktiivisemmin korttimaksujen standardointiin yhteistyössä komission kanssa;

29. tiedostaa tässä yhteydessä, että SEPA on tärkeä tukipilari yhdentyneiden eurooppalaisten maksumarkkinoiden luomisessa ja että sen pitäisi toimia perustana kyseisten markkinoiden kehittämiselle sekä niiden innovatiivisuuden ja kilpailukyvyn lisäämiselle;

30. katsoo, että sähköisiä maksuja koskevien sääntöjen täytäntöönpano on Euroopassa usein vaikeaa, riittämätöntä ja vaihtelevaa ja että on pyrittävä tarmokkaammin varmistamaan sääntöjen asianmukainen ja yhtenäinen täytäntöönpano;

31. vahvistaa, että itsesääntelyyn perustuva lähestymistapa ei ole riittävä; katsoo, että komission ja EKP:n olisi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa omaksuttava entistä aktiivisempi ja johtavampi asema ja että kaikkien sidosryhmien, myös kuluttajajärjestöjen, olisi osallistuttava asianmukaisesti ja tultava kuulluiksi päätöksentekomenettelyssä;

32. pitää todennäköisenä, että syntyy yhä enemmän eurooppalaisia yrityksiä, joiden toiminta on tosiasiallisesti riippuvaista mahdollisuudesta hyväksyä korttimaksuja; katsoo, että on yleisen edun mukaista määrittellä objektiiviset säännöt, joissa kuvataan olosuhteet ja menettelyt, joiden mukaisesti korttimaksujärjestelmät voivat yksipuolisesti kieltäytyä korttimaksumahdollisuuden myöntämisestä;

33. pitää tärkeänä lujittaa SEPAn hallintoa ja antaa uudistetulle SEPA-neuvostolle vahvempi rooli; katsoo, että tämän uuden hallintoelimen olisi koostuttava keskeisten sidosryhmien edustajista ja muodostuttava siten, että se tarjoaa mahdollisuuden komission ja muiden Euroopan unionin viranomaisten suorittamaan demokraattiseen valvontaan; ehdottaa, että uudistettu SEPA-neuvosto johtaisi työtä, laatisi aikataulun ja toimintasuunnitelman, päättäisi painopisteistä ja tärkeimmistä kysymyksistä toimien samalla sovittelijana sidosryhmien välillä; katsoo, että komission olisi varmistettava demokraattinen valvonta siten, että EKP:llä ja EPV:llä on näkyvä rooli;

34. pitää myönteisenä, että komissio on käynnistänyt sidosryhmien kuulemisen osana SEPAn hallintaa koskevaa vihreää kirjaa asetuksen (EU) N:o 260/2012 johdanto-osan 5 kappaleen mukaisesti, ja odottaa ehdotusta, jonka komissio aikoo esittää aiheesta tämän vuoden loppuun mennessä; tähdentää, että kaikkien SEPAn sidosryhmien ensisijainen huolenaihe on SEPA-siirtymän valmistelu asetuksessa (EU) N:o 260/2012 säädettyjen ehtojen mukaisesti siten, että siirtyminen kansallisista Euroopan laajuisiin maksujärjestelmiin sujuisi vaivattomasti;

Rajat ylittävä vastaanotto

35. korostaa, että jos standardointia ja käytäntöjen yhtenäistämistä lisätään teknisten esteiden ja kansallisten maksu- ja selvitysvaatimusten ratkaisemiseksi, tällä edistetäisiin rajat ylittävää korttitapahtumien vastaanottoa, mikä lisäisi kilpailua ja siten kauppiaiden valinnanvaraa ja saattaisi johtaa kuluttajien kannalta entistä kustannustehokkaampiin maksutapoihin; katsoo, että kauppiaiden olisi oltava paremmin selvillä rajat ylittävien korttitapahtumien vastaanotosta;

Tiistai 20. marraskuuta 2012

36. pyytää etsimään aktiivisesti ratkaisuja rajat ylittävän korttitapahtumien vastaanoton helpottamiseksi entisestään, koska siitä on hyötyä sisämarkkinoille; ilmaisee huolensa nykyisistä kansallisista oikeudellisista ja teknisistä esteistä, kuten jotkut toimilupaehdot, jotka olisi poistettava, ettei ulkomaisia SEPA-yhdenmukaisia korttitapahtumien vastaanottajia kohdeltaisi eri tavalla kuin kyseisen maan kotimaisia vastaanottajia;

37. korostaa, että erilaisia maksutilejä koskevien säädösten välillä ei pitäisi olla merkittäviä eroavaisuuksia ja että maksajan olisi voitava tehdä verkko- tai mobiilitilisiirto kenelle tahansa maksun vastaanottajalle, jos hänen tilinsä on SEPA-yhteydessä olevassa rahoituslaitoksessa;

38. painottaa, että kaikilla virallisilla maksupalvelujen tarjoajilla olisi oltava yhtäläinen pääsy maksu- ja selvitysjärjestelyihin, jos niillä on riittävät riskinhallintamenettelyt, jos ne täyttävät tekniset vähimmäisvaatimukset ja jos niitä pidetään riittävän vakaina riskien suhteen, eli jos niihin sovelletaan samoja asiaankuuluvia vaatimuksia kuin pankkeihin;

Monenväliset toimituspalkkiot (MIF-palkkiot)

39. muistuttaa, että Euroopan unionin tuomioistuimen 24. toukokuuta 2012 "Mastercard-asiassa" antaman tuomion mukaan monenvälisiä toimituspalkkioita (MIF) voidaan pitää kilpailun vastaisina, ja pyytää komissiota ehdottamaan, miten tämä tuomio otettaisiin huomioon kortti-, verkko- ja mobiilimaksujen liiketoimintamalleja koskevassa sääntelyssä;

40. toteaa, että nykyiset MIF-tuotot ovat monessa tapauksessa liian korkeita verrattuna kustannuksiin, jotka niillä pitäisi kattaa; korostaa, että erilaisten palvelumaksujen tasapainottaminen saattaa olla tarpeen, jotta voidaan varmistaa, että ristiintukemiskäytännöt eivät edistä tehotonta välineiden valintaa, ja kehottaa komissiota varmistamaan sääntelyllä, että MIF-palkkiot eivät enää vääristä kilpailua luomalla esteitä markkinatulokkaille ja innovoinnille; kehottaa komissiota toteuttamaan vuoden 2012 loppuun mennessä eri vaihtoehtoja koskevan vaikutustentarvinnin; korostaa, että oikeudellinen selkeys ja oikeusvarmuus ovat MIF-palkkioiden osalta oleellisia;

41. toteaa, että siirtymäkauden jälkeen mistä tahansa jäsenvaltiosta tulevan henkilön SEPA-yhteensopiva maksukortti olisi hyväksyttävä kaikissa yhtenäisen euromaksualueen maksupäätteissä ja että maksu olisi välitettävä turvallisesti; toteaa, että tämä vaatimus saattaa merkitä sitä, että MIF-palkkioita olisi säänneltävä siten, että ne laskevat tietyn kynnyksen alapuolelle, ja vaatii, että tämä ei saisi johtaa MIF-palkkioiden nousuun missään jäsenvaltiossa, vaan pikemminkin alenemiseen ja myöhemmässä vaiheessa laskuun lähelle nolaa;

42. katsoo, että rajojen yli tapahtuvaa ja keskitettyä maksutapahtumien vastaanottoa olisi tehostettava ja tekniset tai oikeudelliset esteet olisi poistettava MIF-palkkioiden ja kauppiailta veloittavien maksujen alentamiseksi;

43. katsoo, että MIF-palkkioita olisi säänneltävä unionin tasolla, jotta helpotettaisiin uusien markkinatoimijoiden mahdollisuuksia rajat ylittävien korttitapahtumien vastaanottoon ja annettaisiin kauppiaille todellinen mahdollisuus valita, mihin maksujärjestelmään haluavat liittyä; toteaa, että jos uudessa lainsäädäntöehdotuksessa säädetään palkkioista, niiden osatekijät olisi ilmoitettava täysin avoimesti; palauttaa mieleen, että euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista annetun asetuksen (EU) N:o 260/2012 5 artiklassa säädetään, että maksutapahtumakohtaisia MIF-palkkioita ei voida soveltaa 1. helmikuuta 2017 jälkeen; vaatii samanlaista kohtelua korttimaksuille;

44. katsoo, että kolmen osapuolen ja yhdisteltyjen maksujärjestelmien liiketoimintamalli saattaa nostaa esiin samanlaisia kilpailua koskevia huolenaiheita kuin neljän osapuolen maksujärjestelmät; katsoo siksi, että kaikkia korttijärjestelmiä – olivatpa ne neljän tai kolmen osapuolen järjestelmiä tai yhdistelmiä – ja uusia markkinoille tulijoita olisi kohdeltava yhdenvertaisesti, jotta varmistetaan yhtäläiset toimintaedellytykset myös silloin, kun kaikkien vastaanottajien olisi hyväksyttävä kaikki kortit;

Yhdistelmäkortit

45. toteaa, että maksujärjestelmien vapaaehtoisesti käyttöön ottamat yhdistelmäkortit voisivat olla kuluttajille hyödyksi, koska ne vähentäisivät korttien määrää kuluttajien lompakossa ja helpottaisivat kansallisten järjestelmien pääsyä laajemmille SEPA-markkinoille, mikä piristäisi kilpailua; huomauttaa kuitenkin, että yhdistelmäkortteja ei pitäisi käyttää kansallisten järjestelmien käyttämisen kiertotienä siten, että jonkin kotimaisen tuotteen käytöstä päätetään jo ennakolta;

Tiistai 20. marraskuuta 2012

46. huomauttaa, että kortinhaltijalla olisi oltava vapaus valita mikä yhdistelmäkortin vaihtoehtoista aktivoidaan hänen kortissaan; vaatii, että kauppiaille olisi oltava oikeus valita mitä yhdistelmäkortin vaihtoehtoja he haluavat hyväksyä, ja että jokaisessa maksutilanteessa kortinhaltijalla olisi asiakkaana oltava oikeus valita yhdistelmäkortista haluamansa kauppiaan hyväksymä vaihtoehto; kehottaa komissiota ehdottamaan ratkaisuja, joilla kannustetaan useamman kuin yhden SEPA-yhdenmukaisen järjestelmän korttien yhdistämiseen; katsoo, että hallintomenettelyjen yhteensopivuutta, teknistä yhteentoimivuutta ja turvallisuusvastuita koskevia kysymyksiä olisi harkittava huolellisesti;

47. katsoo, että kuluttajille olisi tiedotettava asianmukaisesti yhdistelmäkorttien käyttöönotosta, jotta kuluttajansuoja toimisi ja väärinymmärrysten riskeiltä välttyttäisiin; korostaa, että kaikkien osapuolten on tiedettävä, kuka on vastuussa kortinhaltijan ja kauppiaan tietojen suojelusta ja luottamuksellisuudesta sekä yhdistetystä maksuvälineestä;

Lisämaksut

48. katsoo, että lisämaksut, hyvitykset ja muut ohjaustoimet, sellaisina kuin niitä yleisesti käytetään, ovat usein haitallisia maksupalvelujen loppukäyttäjille; toteaa, että yksinomaan asiakkaan maksutavan valintaan perustuva lisämaksu saattaa olla summittainen ja sitä voidaan käyttää väärin lisätulojen saamiseen eikä kustannusten kattamiseen; pitää tärkeänä, että kauppiaalta veloittavaan maksuun nähden kohtuuttomien lisämaksujen periminen yksittäisestä maksutapahtumasta kielletään ja että rajoitetaan hyvityksiä ja muita kuluttajia ohjaavia käytäntöjä koko unionissa; korostaa siksi, että kauppiaiden olisi hyväksyttävä yksi yleisesti käytetty maksuväline ilman lisämaksua (SEPA-yhteensopiva pankkikortti, e-maksu) ja että muidenkaan välineiden lisämaksut saa missään vaiheessa ylittää kyseisten välineiden välittömiä kustannuksia verrattuna ilman lisämaksuja hyväksyttävään välineeseen;

49. korostaa, että olisi toimittava avoimemmin ja annettava parempia tietoja kuluttajille maksuvälineiden käyttöön liittyvistä ylimääräisistä kustannuksista ja lisämaksuista, koska kauppiat sisällyttävät yleisesti kaupankäyntikulut tarjoamiensa tavaroiden ja palveluiden hintoihin, minkä vuoksi kuluttajat eivät saa etukäteen riittävästi tietoa kokonaiskustannuksista ja maksavat siten ostoksistaan enemmän, mikä heikentää kuluttajien luottamusta;

50. toteaa, että yksinomaan asiakkaan maksutavan valintaan perustuva lisämaksu saattaa olla summittainen ja sitä voidaan käyttää väärin lisätulojen saamiseen eikä kustannusten kattamiseen ja että se ei yleisesti ottaen ole hyödyllinen sisämarkkinoiden kehittämisen kannalta, koska se haittaa kilpailua ja lisää markkinoiden hajanaisuutta ja kuluttajien hämmennystä;

51. panee merkille, että lisämaksujen rajoittaminen maksuvälineen käytöstä aiheutuviin suoranaisiin kustannuksiin on yksi vaihtoehto, samoin kuin unionin laajuinen lisämaksujen kieltäminen; kehottaa siksi komissiota suorittamaan vaikutustenarvioinnin, jossa tarkastellaan kauppiaalta veloittavaan maksuun nähden kohtuuttomien lisämaksujen mahdollisuuksien kieltämistä sekä unionin laajuista lisämaksujen kieltämistä kuluttajansuojadirektiivin 2011/83/EU 19 artiklan valossa;

Maksujen turvallisuus

52. korostaa, että sähköisten maksujen koko potentiaalinen kehittäminen vaatii, että varmistetaan kuluttajien luottamus, mikä puolestaan edellyttää korkeaa turvatasoa, jotta voidaan suojautua petoksen riskiltä sekä suojella kuluttajien arkaluontoisia tietoja ja henkilötietoja;

53. korostaa, että kuluttajien yksityisyyttä olisi suojeltava unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja että maksuketjun jokaisella lenkillä olisi oltava pääsy vain käsittelyn kannalta merkityksellisiin tietoihin muiden tietojen jäädessä salatuiksi;

54. katsoo, että verkko-, kortti- ja mobiilimaksujen turvallisuutta koskevien vähimmäisvaatimusten olisi oltava samat kaikissa jäsenvaltioissa ja että yhteisen hallintoelimen olisi asetettava nämä vaatimukset; toteaa, että standardoidut turvallisuusratkaisut yksinkertaistaisivat kuluttajille suunnattavaa tietoa ja siten kuluttajien mukautumista turvajärjestelyihin, ja ne vähentäisivät maksupalvelujen tarjoajien kustannuksia; ehdottaa siksi, että maksupalvelujen tarjoajat olisi velvoitettava ylläpitämään yhteisiä vähimmäisturvaratkaisuja, joista ei pitäisi muodostua kilpailuesteitä, vaikka maksupalvelujen tarjoajat voivat parantaa niitä;

Tiistai 20. marraskuuta 2012

55. muistuttaa, että vaikka lopullinen vastuu eri maksutapoihin liittyvistä turvallisuustoimenpiteistä ei voi olla kuluttajalla, näille olisi tiedotettava varoimista ja että rahoituslaitosten olisi oltava vastuussa petoksen kustannuksista, paitsi jos kuluttaja on aiheuttanut ne "toimimalla petollisesti tai laiminlyömällä tarkoituksellisesti tai törkeän huolimattomasti yhtä tai useampaa maksupalveludirektiivin 56 artiklassa tarkoitettua velvollisuuttaan"; katsoo siksi, että olisi kannustettava julkisia tiedotuskampanjoita, joilla lisätään yleisön tietoisuutta ja tietoa erityisesti digitaaliseen turvallisuuteen liittyvistä kysymyksistä; kehottaa komissiota ottamaan huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun standardit ja suositukset avoimuudesta, rekisterinpitäjän/henkilötietojen käsittelijän tunnistamisesta, suhteellisuudesta ja tietojen kohteena olevan henkilön oikeuksista, kun se kehittää kortti-, verkko- ja mobiilimaksujen markkinoiden integroimisen strategiaa ja välineitä; pitää tärkeänä, että kaikista SEPA-alueella tapahtuvista maksupetoksista ilmoitetaan keskitettyyn seuranta-, tilastointi- ja arviointipaikkaan, jotta uusiin turvallisuusuuhkiin voidaan reagoida nopeasti, ja että merkittävät tapahtumat olisi julkistettava; pyytää komissiota ulottamaan sisäänrakennetun yksityisyyden (privacy by design) suojan pitemmälle kuin tunnistamismekanismeihin ja varoimiin, jotta voidaan taata mahdollisimman vähäisten tietojen hankkiminen, panna täytäntöön oletusarvoinen yksityisyys (privacy by default), rajoittaa oikeus henkilötietojen käyttöön vain niihin tietoihin, jotka ovat välttämättömiä palvelun tarjoamisen kannalta, ja ottaa käyttöön välineitä, joilla käyttäjät voivat suojella henkilötietojaan paremmin;

56. katsoo, että henkilökohtaisesti itse paikalla suoritettavien korttimaksujen turvallisuustaso on yleensä korkea ja että magneetikorteista sirukortteihin tapahtuva asteittainen siirtyminen, joka olisi saatava päätökseen nopeasti, parantaa turvallisuustasoa entisestään; on huolissaan turvallisuuskysymyksistä, jotka liittyvät muihin korttimaksujen muotoihin, ja siitä, että jotkin Euroopan nykyisten EMV-maksuvarmennusstandardien toteutukset eivät ehkä ole täysin yhdenmukaisia, ja vaatii tämän epätoivottavan tilanteen korjaamista; muistuttaa myös, että parempia ratkaisuja tarvitaan myös verkkoperustaisiin korttimaksuihin; kehottaa komissiota keräämään riippumatonta tietoa verkkomaksupetoksista ja sisällyttämään lainsäädäntöehdotukseensa asianmukaisia petosten vastaisia säännöksiä;

57. katsoo, että pankkitilillä käytävissä olevien varojen ilmoittamiseen kolmansille osapuolille liittyy riskejä; toteaa, että yksi riskeistä on, etteivät kuluttajat kenties ole täysin tietoisia siitä, kuka saa käyttöönsä heidän tilitietonsa minkäkin lainsäädäntökehyksen puitteissa ja mikä operaattori vastaa kuluttajan käyttämistä maksupalveluista; korostaa, että tietosuoja ei saa olla uhattuna missään vaiheessa;

58. painottaa, että sääntelyn ja teknologian kehittämisellä voitaisiin vähentää näitä turvallisuusriskejä ja tehdä pankkien ulkopuolisten maksupalvelujen tarjoajien kautta suoritettavista maksuista yhtä turvallisia kuin suoraan hyvin suojatuilta pankkitileiltä suoritettavista, kunhan turvajärjestelmät ovat käytännössä saatavilla ja kunhan kyseisen käyttöoikeuden ja sitä pyytävien organisaatioiden legitimiys määritellään selkeästi;

59. ei kannata tämän vuoksi kolmansien osapuolten pääsyä asiakkaan pankkitilitietoihin ennen kuin järjestelmä on osoittautunut turvalliseksi ja sitä on testattu perusteellisesti; toteaa, että tulevassa sääntelyssä kolmansien osapuolten pääsy olisi rajoitettava varojen saatavuutta koskevaan "kyllä-ei"-tietoon ja että siinä on kiinnitettävä erityistä huomiota turvallisuuteen, tietosuojaan ja kuluttajan oikeuksiin; katsoo, että erityisesti olisi täsmennettävä selkeästi se, millä osapuolilla on pääsy tietoihin syrjimättömältä pohjalta ja millä edellytyksillä tietoja voidaan säilyttää, ja katsoo, että nämä määräykset on sisällytettävä osapuolten väliseen sopimussuhteeseen; korostaa, että laadittaessa sääntelykehystä kolmannen osapuolen pääsystä tietoihin olisi selkeästi erotettava toisistaan pääsy tietoihin, jotka koskevat tietyn tilisiirron varojen saatavuutta, sekä yleinen pääsy asiakkaan tilitietoihin; kehottaa komissiota varmistamaan henkilötietojen suojan ehdottamalla Euroopan tietosuojavaltuutettua kuultuaan selkeää sääntelyä siitä, missä roolissa kukin toimija on ja mihin tarkoitukseen tietoja kerätään, ja selkeää määritelmää tietojen keräämisestä, käsittelystä ja tallettamisesta vastuussa olevista toimijoista; toteaa lisäksi, että myös monimutkaisessa rajatylittävässä tilanteessa käyttäjillä olisi oltava oikeus tutustua henkilötietoihinsa ja korjata niitä; katsoo, että tietosuojavaatimukset olisi pantava täytäntöön yksityisyyden ensisijaisuutta koskevan periaatteen mukaisesti ja että yritysten tai kuluttajien ei pitäisi olla vastuussa tietojensa suojelusta;

60. uskoo, että kuluttajien palautusoikeutta olisi vahvistettava sekä luvattomia maksuja koskevissa tapauksissa että tapauksissa, joissa tavarat tai palvelut jäävät toimittamatta (tai niitä ei toimiteta sovitus), ja että tehokkaat kollektiivisia oikeussuojakeinoja ja vaihtoehtoisia riitojenratkaisuja koskevat järjestelmät ovat kuluttajansuojan kannalta välttämättömiä välineitä myös sähköisten maksujen alalla;

61. toteaa, että turvallisuusuhkien lisääntyessä myös CEN:n ja ETSIn on oltava aktiivisesti mukana kehittämässä turvallisuusstandardeja;

Tiistai 20. marraskuuta 2012

62. toteaa, että kun kyseessä ovat maksujärjestelmät, joissa yksi tai useampi osapuoli sijaitsee eri jäsenvaltiossa, komissiolta odotetaan ehdotusta, jossa selkeytetään mitä tuomioistuimia tai niiden ulkopuolisia riitojenratkaisujärjestelmiä olisi käytettävä riitatilanteissa, ja että kuluttajilla on oltava helppo pääsy näihin vaihtoehtoisin riidanratkaisuelimiin ja niiden on oltava helpokäyttöisiä;

o
o o

63. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille.

P7_TA(2012)0427

Varjopankkitoiminta**Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. marraskuuta 2012 varjopankkitoiminnasta (2012/2115(INI))**

(2015/C 419/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2012 annetut Euroopan komission ehdotukset ja tiedonannon pankkiunionista,
 - ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2012 annetut G20-kokouksen päätelmät, joissa kehoitetaan saattamaan päätökseen varjopankkitoimintaa koskeva työ uudistusten täysimääräisen täytäntöönpanon mahdollistamiseksi,
 - ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman ”Rahoitus-, talous- ja sosiaalikiisi: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi” ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) perustaman työryhmän 27. huhtikuuta 2012 julkaiseman väliraportin repo-operaatioista ja arvopaperien lainaksiannosta sekä kansainvälisen arvopaperimarkkina-valvojen yhteisön (IOSCO) samana päivänä julkaiseman raportin rahamarkkinarahastoista,
 - ottaa huomioon EKP:n 30. huhtikuuta 2012 julkaiseman Occasional Paper -sarjan julkaisun (No 133) varjopankkitoiminnasta euroalueella,
 - ottaa huomioon komission vihreän kirjan varjopankkitoiminnasta (COM(2012)0102),
 - ottaa huomioon 26. heinäkuuta 2012 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Product Rules, Liquidity Management, Depositary, Money Market Funds and Long-term Investments for UCITS”,
 - ottaa huomioon raportin valvonnan tiukentamisesta ja varjopankkitoiminnan sääntelystä, jonka FSB julkaisi 27. lokakuuta 2011 vastineena vuoden 2010 Soulin ja vuoden 2011 Cannesin G20-kokousten pyyntöihin,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0354/2012),
- A. toteaa, että finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) määritelmän mukaan varjopankkijärjestelmä on luotonvälitysjärjestelmä, jossa on mukana tavanomaisen pankkijärjestelmän ulkopuolisia laitoksia ja toimintoja;
- B. toteaa, että tavanomaiseen pankkijärjestelmään kuuluvat säännellyt toiminnanharjoittajat ovat laajamittaisesti mukana varjopankkijärjestelmään yhdistetyissä toiminnoissa ja ne ovat myös monin tavoin yhteydessä varjopankkiyksiköihin;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0331.